

af Værditoldsystemet paa disse Varer. Det ærede Medlem Hr. Drachmann brugte Udtrykket, at han gerne saa denne Luksusprøveklud, han foretrak ubetinget, at man vedtog denne Luksustoldlov som Prøve paa Værditoldsatser, som Eksperimentering med Værditoldsystemet fremfor at gennemføre den paa en Gang over det hele. Ja, det skulde jeg tro det ærede Medlem gør som Modstander af Værditoldsystemet; man prøver her Værditoldsystemet paa Varer, som af to Grunde er de vanskeligste, for det første, fordi det er Varer, som er i høj Grad specificeret, alle disse Luksusvarer er saa at sige Individuer, de er ikke Masseartikler. Den ene Fjer har en anden Værdi end den anden Fjer, hver af disse Nipsgenstande har sin Værdi, det er ikke Masseartikler, som man kan behandle paa een Gang, men hver enkelt maa prøves, tages ud og vurderes, og derfor maa Værditoldsystemet anvendt paa disse Varer blive særlig vanskeligt og besværligt.

Dernæst er det meget rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nævnte, at her er der Tale om de højeste Værditoldsatser, og følgelig er det det Punkt, hvor Værditoldsystemet i Almindelighed vil være udsat for de størst mulige Angreb og for Øjeblikket under de svingende Pengeforhold er udsat for den største Vanskelighed. Derfor forstaaer jeg meget godt, at den ærede Ordfører for de Konservative er glad over, at man nu et Aar skal arbejde med denne Luksustoldlov, saa at man derfra kan hente saakaldte Beviser paa, hvorledes Værditoldsystemet virker, at man kan have den til at indarbejde en Uvillie mod Værditoldsystemet, til at øve den Parkovske Paavirkning paa Regeringen og Venstre med Hensyn til Værditoldsystemet. Man skulde tro, at den højtærede Finansminister, naar han nu vil forlænge denne Lov et Aar, havde Lyst til at give sine Medspillere i Toldloven saadanne Vaaben mod Værditoldsystemet, at det kunde blive ham lettere at forlade det, naar han et eller andet Øjeblik skal til at forlade det, i alt Fald i større eller mindre Grad opgive det.

Dette Lovforslag indeholder andre Ting end de rent finansielle, og der er et Par Paragraffer, som vi for vort Vedkommende ikke har noget imod at den højtærede Finansminister fik, det er de Paragraffer, som omhandler skærpede Regler overfor Smugling. Det er ikke blot de Varer, der ifølge denne Lov beskattes højt, som kan være Genstand for Smugling, men Varer, som allerede er højt beskattet, navnlig spirituøse Varer. Jeg

havde ventet, at den højtærede Minister allerede forrige Gang, han fremsatte dette Luksustoldlovsforslag, vilde have taget disse Smuglingsbestemmelser med; dem har jeg altsaa i og for sig ikke noget imod at give den højtærede Minister. Dermod er der en Bestemmelse i dette Forslag, som ikke har det mindste med Loven i øvrigt at gøre, og hvis Indførelse jeg derfor ikke rigtig forstaaer. Smuglingsbestemmelserne har deres absolut aktuelle Grunde, alle Toldsatserne har deres bestemte Grunde — nemlig at Ministeren vil have disse 7—8—10 Mill. Kr. —, men der findes i § 4 en Bestemmelse, som ikke har noget som helst at gøre med Luksustold eller med Smugling.

Det er den Bestemmelse, som handler om den Maade, hvorpaa man skal kunne føre Toldkrige, og den betyder en ganske overordenlig Skærpelse af de Regler, der nu findes i den gamle Toldlov, om, hvorledes man paa Toldloven skal kunne behandle Varer fra Lande, der behandler os ugunstigere end andre. Det er et Spørgsmaal, som utvivlsomt fortjener nøje Overvejelse. Ingen kan være tjent med at være vaabenløs i en Strid af en Art som denne, men Spørgsmaalet er, om det er det rette Tidspunkt, og om dette Lovforslag — hvis hurtige Behandling er nødvendig — er den rimelige Anledning til at føre denne Paragraf igennem. Denne Paragraf indeholder navnlig een besynderlig Bestemmelse, som jeg alt tidligere har dvælet ved. Det hedder i § 4, at „for saa vidt danske Skibe eller Udførselsvarer fra Danmark af dansk eller fremmed Oprindelse formelt eller faktisk maatte blive ugunstigere behandlet i andet Land“ — det er altsaa ikke blot paa Toldloven, men paa en eller anden Maade, formelt eller faktisk —, saa indtræder der en Ret for Ministeren til at paalægge disse Varer en midlertidig Afgift, ud over den tarifmæssige Told, af indtil 75 pCt. af Varens Værdi. Denne Bestemmelse forekommer det mig nødvendigt at drøfte fuldt ud, at faa fuld Klarhed over, hvad den indeholder, og hvad den kan anvendes til; thi Toldkrige og Kampe paa Varer er noget af det allerhyggeligste Landene imellem og noget af det, som har været mest egnet til at forbitre Forholdet mellem Landene, har ogsaa undertiden været direkte Anledning til andre og farligere Krige Landene imellem. Derfor maa man virkelig nøje undersøge, om det Vaaben, der her foreslaas indført i eventuelle Varekrige imellem Landene, er det rigtige. Jeg har allerede antydnet, at det forekommer